

[Dorte Bennedsen]

man ikke binder for meget, det er klogt ikke at lave en lovgivning, som i løbet af et halvt eller et helt år får snævrere rammer, så albuerne støder imod. Og hvis ministeren lagde mærke til det, sagde Socialdemokratiet heller ikke noget om navne på organisationer. Vi har noteret os, hvad ministeren har skrevet i lovforslaget, men jeg vil godt spørge ministeren, om han virkelig mener, at det er at binde for meget, hvis vi skriver i loven, at der skal være en rimelig, ligelig repræsentation mellem grønne organisationer og andre interesser, herunder erhvervsinteresser. Jeg synes faktisk, det var en god idé, at det kom til at stå i loven, så vi ikke risikerede helt ensidigt sammensatte grønne råd.

Gade (SF):

Jeg må sige til miljøministeren, at det har sådan set været helt hyggeligt at sidde her og høre ministerens svar. For det første på grund af den ret så imødekommende tone, der prægede ministerens tale, for det andet at opleve, hvordan ministeren tacklede, at det parti, der ikke længere er i regering med Det Konservative Folkeparti, nu har gjort lidt alvor af sit frihedsbrev. Jeg tænker på talen fra Det Radikale Venstre, som jeg bestemt hilser med betydelig glæde her i dag, for den tale gør jo, at det, som Socialdemokratiet, SF og Kristeligt Folkeparti satte i værk i sidste samling for at hindre, at det oprindelige lovforslag kom igennem, nu kan føres igennem til en lov, som ikke bare bliver status quo efter det, vi aftalte i miljøminister Christian Christensens tid, men rent faktisk kan betyde et nyt fremskridt, især med hensyn til beskyttelsen af søterritoriet. Jeg forstod i virkeligheden, at ministeren var villig til at gå ind her. Jeg mener ikke, at det område er beskyttet i dag i den beskyttelse, der ligger fra Trafikministeriet. Der er en kvalitativ forskel, og det er faktisk et ret stort fremskridt, hvis vi får det ind i loven her, og jeg kan konstatere, at der allerede er et flertal for det, så det er noget af et fremskridt.

Det andet, vi kan få ind, er bræmmerne. Her forstod jeg egentlig ikke miljøministeren. Miljøministeren sagde, at vi skulle se det i en landbrugssammenhæng om, hvor meget jord der skulle ud. Det forstår jeg egentlig ikke. Miljøministeren sagde to ting, dels at det var et spørgsmål om, hvor meget jord der skulle ud, og dels at det var en vandløbsbetragtning. Sa-

gen er vel, at når vi har diskuteret en 2-meters-bræmme i forbindelse med vandløbsloven, så har det jo været et naturbeskyttelsesgrundsynspunkt, og det er også derfor, det er spændende i en god naturbeskyttelseslov at have bræmmerne inde i naturbeskyttelsesloven.

Jeg kan se, at der er et flertal for – sådan forstod jeg det – at den grønne side styrkes, og jeg synes, det er rigtigt at tænke i paritet, således at erhvervsider og den grønne side skal være repræsenteret ligeligt. Der bliver nok nogle problemer med det, og derfor satte vi navn på en organisation, som vi synes skulle med, nemlig Dansk Ornitologisk Forening. Jeg konstaterer, at Det Radikale Venstre gjorde det samme, så jeg tror ikke, vi undgår en diskussion om også at sætte navn på og skabe den paritet.

Jeg er ikke overbevist om det, miljøministeren sagde om § 65, men lad os kigge på det i udvalget.

Med hensyn til beskyttelse af øer og holme kan det godt være, at det ikke skal ind som noget, miljøministeren skal bestemme, men noget, hvor miljøministeren skal have en bemyndigelse, som miljøministeren ikke har i dag.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil også gerne takke ministeren for hans svar. Jeg blev ikke færdig i første runde, så det vil jeg fortsætte med her.

Det, vi er mest modstandere af, er som sagt § 3 og alle dens ugeringer dér. Det er jo ekspropriation uden erstatning for mange landmænd. Jeg mener, at det er imod grundloven, idet det jo er en krænkelse af ejendomsretten. Det samme gælder det, der er nævnt i § 16 om, at man ikke må foretage beplantning eller ændringer i terrænet omkring søer, åer og vandløb i en afstand af 150 m; det er at tage nogle friheder fra folk.

Vi kan tilslutte os formuleringen i § 23, stk. 5, der omhandler offentlighedens adgang til private skove. Så vidt vi forstår, er der enighed herom mellem skovejere og naturfolket, så det må være i orden.

Men jeg vil godt advare imod, at det, der står i lovforslaget, er, at private skove skal åbnes mere for offentligheden. Det skyldes vel, at man har troet, at når en skov var privatejet, så var den mere tillukket. Nu har jeg siddet i